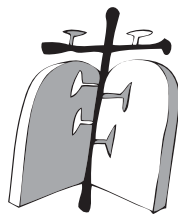

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Martin Peroutka: Anděl, olej na dřevě

Adventní slovo toho, kdo mlčel (2)

Editorial (3)

Poděkování Martině Valáškové (4)

Vánoce ve sboru (4)

Prosba z Diakonie (5)

Nejradši bych svlékl realitu z kůže a maloval svalovinu pod jevícím se povrchem

(Rozhovor s Martinem Peroutkou, 1. část) (6)

Církevní časopisy v r. 2018 (8)

Zápis staršovstva 23. 11. 2017 (9)

Pozvánky ČCE (10)

Obscenní svět (11)

Recept: Rychlá večeře s pórkem (12)

**Prosinec
2017**

Pro slitování a milosrdenství našeho Boha nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.

Lukáš 1,78-79

Adventní slovo toho, kdo mlčel

Adventní heslo Jednoty Bratrské je z konce Zachariášova chvalozpěvu. Kdo je Zachariáš? Je to člověk, který mluvil o Božích zaslíbeních, tak dlouho až přestal věřit, že se týkají i jeho. A když si to uvědomil, zmlkl a mlčel by až dodnes, kdyby znovu neuvěřil.

Zachariáš to se zázraky vzdal. Když ho potkal anděl, tak se prostě zeptal: „*Podle čeho poznám, že mi říkáš pravdu? Jaké mi dáš znamení, že se nám, neplodným, narodí syn, a navíc ještě budoucí prorok?*“

Pak raději mlčí. Ztratil slova povzbuzení, radosti a naděje. Přestal umět Boha chválit a oslavovat. Zachariáš tu zastupuje Boží lid. A můžeme do něj vřadit i církev. Když je církev zvnějšku umlčována, je to zlé. Ale nemusí to znamenat, že přestane mluvit. Horší je, když oněmi sama. Když podlehe duchu doby a už jen opakuje to, co říkají všichni okolo. *Svět je zlý, jeho problémy neřešitelné, lidé nenapravitelně bezbožní, chamtiví a bezohlední, jak v té vsi temnotě kolem malá církev nemá žádnou šanci a nic nezmůže. V adventním čase ještě přibude, jak dnes lidé neumějí slavit Vánoce, a všechno pohltit konzum.* Průšvih je, když na tohle přistoupíme a sami v sobě potlačíme radost z Božího milosrdenství nad světem.

Novou píseň ale z ničeho nic Zachariáš zanotoval. Zpívá v ní o Bohu, který nás nenechává napospas našim omezeným možnostem, ale přichází mezi nás. Zpívá o Božích zaslíbeních, která nejsou jen planá slova, ale platí. Zpívá o Božím vítězství nade vším, co nás ohrožuje a svírá. Zpívá o možnosti žít v pokoji s Bohem, se svými bližními i se sebou samotným.

To také znamená, že poslední skutečnosti našeho života není nelítostný boj o moc, ale odpuštění. Smrt není hranicí naší naděje, ale pouze hranicí našeho poznání.

Taková píseň o světle osvěcující naše temnoty a o nové cestě s Bohem z člověka nevytryskne jen tak. Právě v adventním čase tak

často bolestivě pocítujeme svou neschopnost těšit se, když k tomu nejsou důvody. Mezi všemi vánočními povinnostmi je patrně tou nejtíživější povinností radovat se.

Zachariáš nakonec začne chválit Boha. Chvála ho osvobozuje od něj samotného a soustřeďuje ho k tomu, kdo drží v rukou tento svět i jeho život. Jak se takhle rozmluvit? Némota je obvykle spojena s hluchotou, v tomto případě hluchotou vůči Božímu slovu. Už ho neslyšíme. A tak nás, hluchoněmé, může přivést k řeči a k novému naslouchání jen Bůh sám. Zachariáš promluvil, až když byl naplněn Duchem svatým. Promluvil o přicházejícím mesiáši. Ještě se nenarodil, narodil se člověk, který ho bude uprostřed Božího lidu ohlašovat. A ani poté, co se spasitel narodí, nic převratného se nestane. Přicházejí jen pastýři a pohanští mudrci. To nejdůležitější přijde později.

A teď je tu zpěv: Bůh nás navštívil, vykoupil, vzbudil nám spasitele, zachránil nás od nepřátel, slitoval se, rozpomenul se. Bůh rozhodl a nikdo to už nezmění a nezvrátí. Zachariáš ještě neví, co bude, ale základ naděje je položen.

My křesťané dnes žijeme v podobné situaci. Pro naši spásu bylo už učiněno vše. Bůh se rozhodl pro nás, vstoupil mezi nás a zlomil moc hříchu a smrti. Ale zároveň na to slavné dovršení ještě čekáme. Adventní doba je příležitostí si právě toto uvědomit.

Bůh započal své dílo kdysi dávno a dovede jej do konce. To je důvod k radosti. Bůh i nás navštěvuje a nečekaně je proměňuje – už teď. Naplněná budoucnost je ještě před námi. Ale už tu máme její počátek. Narozené dítě.

Sestry a bratři, víra je reálnější než takzvaný realismus. Nenechává se totiž uhranout tím, co je možné vidět, zakusit a předpovědět. Vidí dál a hlouběji pod povrch věcí. Vyhlíží to, co se teprve chystá. A vzdává za to Bohu chválu. Amen.

Vybráno z kázání **Ondřeje Koláře**, kobylického faráře, upravil **Matěj Opočenský**

/ Editorial

Přátelé, milé sestry, milí bratři, v prosincových Katakombách opět naleznete vše důležité o životě sboru. O tom, co vše nás čeká na Vánoce, kdy, kde a jak to bude probíhat, se dočtete v článku Vánoce ve sboru. Tam také naleznete možnosti, kde se dá ještě přiložit ruka k dílu, aby vše hladce klapalo.

V průběhu listopadu k nám přišla prosba od Evy Křivohávkové ze Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE, jež pracuje s lidmi, kteří kvůli válce nebo jinému nebezpečí uprchli ze svých domovů. Prosbu uveřejňujeme, více informací, které se jí týkají, naleznete na plakátku na zadní straně programu a na letáku pod receptem.

Katakomy samozřejmě nejsou jenom o informacích. Kromě duchovního zamyšlení Ondřeje Koláře zprostředkovaného Matějem Opočenským, či (skoro) pravidelné obecnější úvahy Petra Nesvadby na následujících stránkách naleznete první část rozhovoru s Martinem Peroutkou, autorem výstavy Čas dětí, jež na čas obohatí prostory našeho sboru. Abychom si pocvičili vyhlížení zaslíbeného, druhou půlku rozhovoru očekávejte příště.

Pokojný advent i čas vánoční přeje,

Martina Valášková

MEDIÁLNÍ REALITA

FILM:

No

Pablo Larrain | FR, USA, Chile | 2012 | 118 min. | ES + CZ tit.

Poslední snímek Larrainovy trilogie pojednávající o povaze chilské diktatury je výjimečným propojením dokumentárních záznamů z 80. let minulého století a formálně totožně natočených hraných sekvencí. Film líčí pád Pinochetovské diktatury a ukazuje na mediální souboj, který se rozpoutal poté, co na základě mezinárodního tlaku bylo vyhlášeno referendum o setrvání Pinochetovy vlády. Opozice po 15 letech dostala prostor v televizi - 15 minut! Čím ten čas naplnit?

DISKUZE:

Josef Šlerka

| analytik sociálních médií | ředitel Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky | vyučuje na Ústavu informačních studií a knihovnictví na FF UK

Co je to mediální realita a jak souvisí s realitou sociální? Jak média utvářejí naši společnost, co dělají dobře a kde jsou možná rizika? Jak se dělá reklamní kampaň na pravdu a lásku?

| FILMOVÝ KLUB VRŠOVICKÉHO SBORU ČCE | ÚTERÝ 05/12/2017 V 18.00 | FACEBOOK.COM/CCE.VRŠOVICE
| SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKY EVANGELICKÉ | TULSKÁ 14/1 (V ROHU OTEVŘENÉHO VNITROBLOKU) | PRAHA 10

Poděkování Martině Valáškové

Milí přátelé, s končícím rokem 2017 končí i pracovní úvazek naší pastorační pracovníci Martině Valáškové. Dva roky trpělivě a vydatně, z velké části i nad svůj pracovní úvazek pracovala pro sbor a já jí za její práci a nápady velmi děkuji.

Svoji práci začala v hektické době vytopení sborových prostor. Velmi statečně přežila i mé hektické a někdy velmi náročné úkoly. Připravovala a psala Katakomy, vedla nedělní školu, pomáhala i jinak s katechezí, iniciovala a vedla Filmový klub, pomáhala a organizovala občerstvení při sborových akcích, administrativní složka sboru prošla vydatnou reorganizací a nyní připravuje vánoční hru. Bez jejího nasazení bychom těžko spustili sborový web, nedotáhli třeba novou pojistnou smlouvu, nepodali několik grantů a neuskutečnili spoustu zajímavých akcí. Je za co děkovat a proč si vážit její práce. Sice se říká, že nikdo není nenahraditelný, ale každý z nás je jedinečný. Jsem moc rád, že Martina svojí jedinečností aktivně psala dva roky života sboru a slovy se nedá napsat, jak jsem jí za to vděčný.

Přeji jí, aby její další kroky byly stejně odvážné jako ty, které jsem viděl po dva roky, aby v životě nacházela to, co hledá, nebo aby jí našlo to, co nehledá, a napřímilo ji to tím nejlepším směrem.

Martino, vršovický sbor bude moc rád, když v něm budeš nacházet inspiraci a bude Ti v životě oporou. Za něj Ti moc děkuji a přeji Tobě i tvým blízkým hojnost Božího požehnání.

Ať Tě Pán Bůh opatruje! Děkujeme, že Tě k nám poslal.

Matěj Opočenský

Vánoce ve sboru (kde, kdy, jak a s čím pomoci?)

Milí přátelé, zveme Vás na již tradiční vánoční hru v provedení našich dětí, která se uskuteční 17. 12. 2017 v 11.00 v divadle Mana (už to bude potřetí!). Vánoční Krimi apokryf je tématem odvážný a propojuje Vánoce s Velikonoci. Po hře jste zváni do přilehlých prostor divadla na vánoční občerstvení a povídání. Přejeme Vám dobré Boží dary v adventním i vánočním čase.

VÁNOČNÍ HRA

1. CELODENNÍ ZKOUŠKA

VÁNOČNÍ HRY A GENERÁLKA

Zkouška proběhne v sobotu 16. 12. 2017 od 10:00 přibližně do 16:00 hodin.

Hledáme někoho na pomoc s přípravou jídla pro děti a hudebníky (budou asi párky s pečivem + by bylo fajn, kdyby rodiče přinesli nějaké koláče apod.). Bylo by dobré, aby si to někdo vzal na starost.

Organizace, nákup, příprava a pak pomoc s výdejem na místě.

Dále je *potřeba připravit balíčky jako dárky pro děti* na neděli. Nyní se dárky vybírají (výběr si vzala na starost Magda Jelínková a pomáhá jí Martina Valášková). Dárky je ale potřeba zabalit. *Přihlásila se Jitka Černošová, další pomoc je vítána. Balit se bude v sobotu 16. 12. ve sboru během cvičení hry. Hlaste se přímo Jitce.*

S nacvičováním hry Martině Valáškové pomáhají Madla Benešová, Denis Freitas, Dan Hrubý (zapojí se taky Sam a Ema Freitas, kteří zároveň účinkují). K nacvičování je potřeba ještě pár dospěláků do zálohy, když někdo z vedoucích (Madla/Dan/Denis) bude chybět. Poslední neděli přišli na pomoc intuitivně. Stačí dva záložní dospěláci, snad se nestane, že by chyběli všichni tři hlavní pomocníci naráz.

O hudební doprovod se stará Kristina Ambrožová a další.

Rekvizity navrhuje Martina Valášková s Ondřejem Radou, výrobu zabezpečuje především Ondřej. Vyrobít je potřeba 2× kresbu Wanted + nějaký nápis na stánky a televizi – takže pár kartónových cedulek. S odvozem pomůžou zřejmě Radovi (mají dodávku). Je potřeba dovézt postel a hadičky jako v nemocnici, knihovničku, knihy a pár maličkostí.

O osvětlení v divadle se postará Bára Masopustová. O kameru Michael Otrisal. Ozvučení se bude věnovat Zdeněk Altynski.

Dále je potřeba pomocníky a pomocnice na neděli ráno (viz dál).

2. PREMIÉRA VÁNOČNÍ HRY A HARMONOGRAM

Hraje se **17. 12. od 11:00 v Divadle Mana (u Vršovického náměstí)**. Vstupné je dobrovolné. Cena pronájmu divadla je přibližně 5000 Kč, další náklady jsou na vánoční dárky pro děti (cca 130 Kč na osobu).

- sraz pomáhajících dospěláků je v 8.30. Je potřeba nosit kulisy, připravit divadlo, scénu, kameru, světla, zvuk, hudbu, vedlejší místnost na občerstvení – *dobrovolníci a dobrovolnice hlaste se Martině Valáškové*
- 9.00 příchod dětí
- 9.30 převlečené děti nastupují na scénu, projede se celá hra
- 11.00 bohoslužby s premiérou hry
- 12.30 přesun do prostor vedle na *společné jídlo – jídlo bude, co, kdo přinese. Prosíme nosťte koláče slané i sladké, saláty, quiche, rolády a podobně.*
- 15.00 konec a úklid

ŠTĚDRÝ DEN – neděle 24. 12. 2017

Štědrý den letos připadá na 4. adventní neděli. Staršovstvo rozhodlo, že budou jedny podvečerní bohoslužby podobné loňskému roku od 15.00 pro děti i dospělé

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ 25. 12. 2017

Budou klasické vánoční bohoslužby s VP od 9.30 hodin.

BOHOSLUŽBY 31. 12. 2017 (neděle)

Tento rok se bohoslužby staroroční i novoroční uskuteční během jednoho bohoslužebného setkání. Bohoslužby tedy budou 31. 12. od 9.30 a budou tematicky přesahovat i do Nového roku.

Martina Valášková

Prosbá z Diakonie

Chtěli byste pomoci při integraci cizinců a cizinek a nevíte jak? Na Praze 10 bydlí jedna paní původem z Iráku, skvělá žena, bývalá učitelka, zajímá se o historii, výborně vaří, šije. Ráda by v Praze navázala hlubší přátelské vztahy. Žije zde již dva roky s dospělou dcerou, ale je velmi izolovaná, česky skoro nemluví, protože výuka češtiny neprobíhá tak, jak by měla. Dcera mluví anglicky a paní sama taky trochu. Je jí cca 55 let, má 4 děti. Kdyby se ve sboru našly ženy, které s ní můžou sdílet vášeň pro šití, historii, vaření nebo si jen tak popovídat, byla by moc ráda.

Máme dva dotazy.

1. Myslíte si, že bychom mohli udělat u vás ve sboru nějaké 1. setkání s vašimi ženami, které projeví zájem se s paní občas vídat (neformálně, na kávě nebo i u vás)? Paní by ráda navařila, pohostila. Hledá nějaké ženy, které by s ní občas konverzovaly, bavily se s ní o životě, pomohly jí zjistit co a jak. Já bych k tomu mohla připravit malou přednášku o migraci – spíš praktickou – jaké je to být cizincem v ČR.
2. Hledáme pro ni funkční kufříkový šicí stroj.

Diakonie hledá také dobrovolníky, např. i starší lidi, kteří mají hodně energie anebo se cítí opuštění a chtěli by něco smysluplného

dělat. 23. 11. jsem otevřeli Kafe Obývaček (viz plakátek na zadní straně programu). Je to neformální setkání nad kávou, čajem, trvá tři hodiny, ale samozřejmě není povinností tam zůstat celou dobu a chodit pokaždé. Vítán je každý. Cílem je povzbudit zájem cizinců o novou zemi, sdílení různých zkušeností, navazování nových přátelství a podpora konverzace v češtině. To cizincům často chybí. Nemají s kým mluvit, cítí se být izolovaní, potřebují být přijímáni.

Jestli prosba někoho zaujala, hlašte se prosím Martině Valáškové (mateja.valaskova@gmail.com).

**Eva Křivohlávková (Diakonie ČCE)
a Martina Valášková**

Nejradši bych svlékl realitu z kůže a maloval svalovinu pod jevícím se povrchem

(Rozhovor s Martinem Peroutkou, 1. část)

Srdečně zveme na vernisáž výstavy obrazů Martina Peroutky s názvem Čas dětí, která proběhne v neděli 3. prosince v 11:00 v prostorách našeho sboru, v Tulské 1 na Praze 10. →

Hledáme dobrovolníky do projektu Doma v Praze

Pomáháme migrantům, kteří se rozhodli žít v České republice, zapojit se do života místní komunity. Pomáhejte s námi.

Pro více informací: eva.krivohlavkova@diakonie.cz, www.scps.diakonie.cz.

1. Vystudoval jsi výtvarnou střední školu, ale pak jsi šel studovat religionistiku. Přemýšlel jsi někdy, že by ses věnoval umění na prvním místě? Máš v sobě něco jako umělecké ambice?

Ty ambice mám stále menší. Asi jak se zmenšují mé šance a zpřesňuje mé sebehodnocení. Nikdy jsem ale neměl ambice se uměním živit, neuměl bych to a nechtěl, je to pro mě spíš takový escapismus, duševní hygiena, koníček, který nechci zapojit do ekonomického soukolí, protože bych tím o něj vlastně přišel. Ale samozřejmě by mě potěšilo, kdyby se našli lidé, kteří ty obrazy budou mít rádi a budou rozumět tomu, co jsem se tam snažil namalovat. Pokud to lze označit za uměleckou ambici... Ale že nechci dělat umění na prvním místě, právě proto, abych ho mohl dělat zcela svobodně, byť třeba v amatérských podmínkách a o víkendech, tím jsem si byl naprosto jist už někdy ve třetáku na střední a nikdy jsem na to názor nezměnil. V poslední době jsem začal i malovat takové pro akademiky opovržením hodné motivy, jako jsou dětičky v zahradách při západu slunce. Totální kýč. Mě to baví mimo jiné i proto, že se tím zbavuji ambicí zavděčit se akademickému vkusu. Zjistil jsem, že mi to překáželo v té čiré radosti z tvorby.

2. Jak jsi se dostal k malování?

Přes tátu. A svým otcem, akademickým malířem Bohumilem Peroutkou, jsem také ve své tvorbě zcela zásadně ovlivněn. Dle běžných a tržních měřítek velmi neúspěšným akademickým malířem, dlužno podotknout, ale já ty jeho věci samozřejmě miluju a jsem rád, že nebyl ochoten a asi ani schopen se nějak přizpůsobovat vkusu okolí a patlal si po večerech po šichtě ve smaltovně ty svoje malé strukturální kra-

jinky, které nikoho moc nezajímaly. Od malíčka jsme měli zdi zarovnané obrazy a na všech klikách a nábytku fleky od barev. Naši se pak rozvedli, když mi bylo asi 9, a já myslím, že můj zájem o umění byl tehdy především způsob, jak neztratit kontakt se světem mého táty. Táta mě taky připravoval na zkoušky na střední výtvarnou školu, kam jsem chtěl. Všechny ostatní vlivy jsou zanedbatelné. Taky když se někdo koukne na jeho a moje obrazy, hned vidí tu podobnost. My s otcem i víme a vidíme, jak moc se v některých ohledech lišíme, ale pro běžného pozorovatele jsou to asi zanedbatelné nuance, tedy krom toho, že tátovy obrazy jsou samozřejmě mnohem lepší. Kdybych měl ten náš styl nějak charakterizovat, je to vlastně hodně staromódní malování, oba se rádi pohybuje na pomezí krajinomalby a abstrakce, řešíme míru popisnosti v obraze, roli detailu v celku, máme rádi volnou barevnou skvrnu, která se nepřetváří, ale zároveň se bráníme čisté abstrakci, pořád zůstáváme u zobrazování přírody. Tyhle problémy jsou vlastně dávno passé, jsme až po uši v modernismu, současné oficiální malířské scéně moc nerozumíme. Ale otec udržuje kontakty s mnoha dalšími výtvarníky své generace, kteří rovněž zůstali pod radarem, protože například pořád věří, že malba má být nějak krásná, což je zřejmě dávno překonaný koncept. Táta byl taky jeden z poměrně početné skupiny lidí, kteří se za minulého režimu scházeli na statku u Reynků. V posledních letech se Reynek dostal hodně do módy a kdekdo se k němu nějak vztahuje a zaštiťuje se jím, ale pravdou je, že ta jeho fascinace prostými přírodními výjevy, ty jeho větvičky a kozičky a kozičky a zároveň hluboký spirituální náboj jinak naprosto skromných a neokázalých grafik, to je i pro mě synonymem ryziho umění.

3. *Tvoříš především strukturní, pomalu vznikající, vrstvené olejomalby menších formátů. Zkoušel jsi někdy třeba fotit, točit nebo nějak kombinovat různé techniky, ať už statického či performativního umění?*

Ano, já hodně používám malbu pastou, matlám to špachtlem a prstama a vidličkami a taky odrývám a hobluju a šmirgluju. Zajímá mě ta podvojná existence, na jedné straně barva jako hmota a obraz jako objekt a na druhé straně barva jako „idea“ v tom smyslu, v jakém to slovo používali empiristi, a obraz jako okno do fiktivního prostoru. Chci nechat barevné fleky svobodné, ať se kroutí tak, jak je jejich kašovitě nátuře přirozené a zároveň bych chtěl, aby i něco říkaly o světě. Takže, jak už jsem se zmínil, můj ústřední problém je role detailu v celku. Proto dělám obrazy přeplněné detaily, ale přitom tak vzdálené fotografické popisnosti jak to jen jde. Co se těch jiných technik týče, já dělám takové punkové obrázky v Illustrátoru, to mě baví, protože jsem našel způsob jak do počítačové grafiky dostat expresi, gesto, nešikovnost, všechny ty věci, co mi u ní často

chybí. V zásadě zběsile klikám myší všude možné a postupně tak něco kreslím. No a na škole jsme natočili krátký film, co vyhrál v nějaký soutěži. Byla to parodie na studiové pohádky, nás na tom bavilo, že jsme mohli malovat i kulisy a tvořit ty scény a levné, roztomile špatné triky... Pak jsme s tím týmem začali dělat animovaný film, ale do toho se nám začaly rodit děti a tak, takže ten jsme nikdy nedodělali. Teď doufáme, že nám ho pomůžou dodělat děcka, až povyrostou. Ale všichni, kteří na tom tehdy pracovali, tu animaci pořád dělají a i se tím částečně živí. Já ze všech nejmíň. Aspoň ve farnosti dělám různé animace v rámci workshopů na akcích pro děti. Všechny jsou k vidění na farním youtube, mimochodem. Performacema a konceptuálním uměním se zabývala moje manželka, kterou znám ze střední. Ona na to i psala diplomku. Bavilo mě pomáhat jí s jejíma projektama i jsem jí do toho dost kecal po obsahové stránce. Ale na to je fakt dobrý mít čas a prostor a rozpočet... Třeba ještě někdy přijde příležitost.

Druhá část rozhovoru v příštím čísle.
Za rozhovor děkuje Martina Valášková

Církevní časopisy v r. 2018

Blíží se konec roku a začínáme uvažovat, co dobrého bychom měli a mohli udělat pro sebe nebo pro svoji rodinu v příštím roce. Každý možná kupuje nějaké noviny a časopisy. Na trhu je jich velké množství všeho druhu. Neměli bychom se také zajímat o časopisy, které nám nabízí naše církve?

Je to především Evangelický měsíčník **Český bratr**, který má teď již 50 stran a je bohatě ilustrovaný, s mnoha zajímavými články, úvahami a názory, jakož i se zprávami z našich sborů, z dění na Synodní radě i v zahraničních spřátelených sborech. Předplatné na celý rok je 290 Kč. Kdyby Českého bratra odebíral každý člen našeho staršovstva, dozvěděl by se, jak žijí jiné sbory a co se děje v církvi jako celku.

Další časopis **PROTESTANT** je nezávislý evangelický měsíčník vydávaný nakladatelstvím EMAN a obsahuje zajímavé rozhovory s různými osobnostmi o některých problé-

mech v církvích nebo vůbec ve společnosti i názory mladých lidí na tyto problémy. Vychází 10 × za rok a jeho předplatné je 220 Kč.

Pro mládež předkonfirmační a pokonfirmační by mohli rodiče předplatit evangelický časopis pro mládež **NOTA NEBE** vydávaný Synodní radou. Je vydáván 10 × za rok a předplatné je 250 Kč.

Pro náročné zájemce o otázky teologické vychází 6 × za rok **Křesťanská revue** Evangelické teologické fakulty UK. Předplatné je 250 Kč.

V závěru naší nabídky uvádíme týdeník **Kostnické jiskry**, který vydává Kostnická jednota pro všechny naše protestantské církve. Obsahuje různé teologické úvahy, zprávy z historie protestantských církví nebo jejich představitelů, zajímavosti ze světových církevních událostí. Smutné je, že Kostnické jiskry odebírají v našem sboru již jen dva seniori. Roční předplatné je 480 Kč a je splatné i pololetně.

Bratři a sestry, milí přátelé, zamyslete se nad naší nabídkou a přihlaste se k odběru některého časopisu pro r. 2018 do konce prosince. Předplatné se vybírá během roku a nemusí být zaplaceno najednou.

Emil Veber, Věra Adamcová

Zápis staršovstva 23. 11. 2017

1. Zpráva z provozu sboru – plán sborové práce na rok 2018

- bohoslužby, nedělní škola, rodiče s dětmi, biblická s dětmi/náboženství, schůzky nové konfirmační skupiny a starších dětí, schůzky mládeže, biblická pro třicátníky a také starší mládež, biblická pro dospělé, setkání seniorů, varhaníci ve sboru
- samostatný bod – plán sborové práce na rok 2018 (více v příštím čísle)

2. Vánoční program + Vánoční hra (viz článek Vánoce ve sboru)

3. Reflexe uplynulých akcí

- 5. 11. 2017, neděle 9.30: bohoslužby s dětmi + přednáška Olgy Bezděkové

- o letci RAF Stanislavu Reitharovi + její teta Olga Horníčková-Nováková (1922) nejen pamětnice – sama v odboji + občerstvení
- 7. 11., úterý 18.00: 12. Filmový klub na téma Ženská práva, film Sufražetka + host – Lucie Zachariášová – přišlo přes 40 lidí; dobré ohlasy
- 9. 11., čtvrtek, 19.00 ekumenická bohoslužba
- 10. – 11. 11. – polovíkendovka u Báry na chalupě
- 19. 11. požehnání Natanu Gernerovi

4. Plánované akce:

- **Filmový klub** – zřejmě již nebude pokračovat, Martina končí a nepsali jsme další grant pro licenční práva; kdyby se toho někdo ujal, mohl by pokračovat

5. Výstavy ve sboru:

- **výstava Martina Peroutky** – vernisáž 3. prosince (asi do ledna, s případným prodloužením do března)

- Výstava **Nadání je touha** – připravuje Rakouské kulturní forum společně s Židovským muzeem – o rakouské architektce – pracovala s dětmi v Terezíně; budeme si v příštím roce půjčovat k nám na 1-2 měsíce tak, aby se kryla s Nocí kostelů
- Martina navrhuje výstavu o stáří (více než fotky) – shání někoho, zatím nenašla

6. Pastorační pracovnice

- k 31.12. končí Martina Valášková, budeme hledat někoho jiného? Debata zůstala otevřená.
- náplň práce: web průběžně, návštěvy, filmový klub (listopad – Ženská práva; práce na dalších promítáních – komunikace s distributory, hosty, propagace), Katakomy (listopad + prosinec), příprava vánočních hry (vytvoření týmu, komunikace s rodiči, předělávání hry tak, aby více sedla do sboru a pro děti); nedělka, víkendovka s dětmi (vytvoření programu s Matějem, organizace, část programu na místě, nákupy), pomoc se staršovstvem apod.

7. Finanční zpráva 2017

k 1. 11. 2017

- celkově – náklady: 420.512,62 Kč; výnosy: 333.260,20 Kč; hospodářský zisk:

-87.255,42 Kč (již jsou účetně započteny povinné odvody za Personální fond a participace)

- **sbor** – náklady: 401.905,62 Kč; výnosy: 304.215,33 Kč; hosp. zisk: -97.690,29 Kč; z toho sbírky: 47.540,-; dary členů sboru: 11.650,-; salár: 172.320,-; a ostatní dary 36.500,-

- **byt** – náklady: 18.610,-; výnosy: 29.044,87 Kč; hosp. zisk: 10.434,87 Kč na účtech: ČS kolem 57.000 Kč (k 1. 10. 2017) a Era 482,- (běžný účet) a 327 841,- (spořicí)

- **saláry jsme rozpočtovali na 330.000 Kč, zatím se vybralo 172.320 Kč, ještě je potřeba připomínat v ohláškách**

- budeme platit splátku 80 000,- Kč Jeronýmově jednotě – schváleno jednomyslně

- sbírka na bohoslovce a vikariát – 25. 12. – schváleno jednomyslně

- již nyní šetříme a nákupy navíc jsou zpravidla z grantů

- **Celocírkevní sbírky a platby:** provedené: Sběrka JTD – 1020,- Kč, provést: Sběrku na bohoslovce a vikariát 25.12.2017

Zapsal **Richard Šípek**, redakčně zkrátila a upravila **Martina Valášková** (úplný zápis je k nalezení v kanceláři faráře)

Pozvánky ČCE

- **7. – 13. ledna 2018** proběhne v **domě Sola fide v Jánských Lázních Lednový kurz s přednáškami a sportem** (kurz pro starší mládež a a střední generaci). Kurz není jen zimní rekreací na horách, připraveny jsou biblické výklady, přednášky a diskuzní večery. Ubytovat se lze v neděli odpoledne 7. ledna. Kurz bude zahájen společnou večeří v 18. hod. Přednášet přijdou Pavel Hošek (ETF UK), jáhen René Hermann z Drážďan, Malcolm Haslett, Petr Veber a Jan Sokol.
- **9. – 11. února 2018** proběhne **seminář pro výpomocné kazatele** na adrese **Jungmannova 9, Praha 1**. Tématem bude Velikonoční kázání a liturgie včetně Večeře Páně. Přihlašuje se do 1. února 2018 na adrese <https://goo.gl/8hGWCn>, případně na adrese Oddělení výchovy a vzdělávání ÚCK ČCE (vychova@e-cirkev.cz, tel.: 224 999 233).

připravila Martina Valášková

Obscénní svět

*Dovolím si nazvat svět, v němž žijeme, světem **obscénním**. Tímto označením míním nejen (ba ani hlavně) nevázanost v oblastech náležejících bytostně do sféry lidské intimity. Míním obecnější charakteristiku stavu, jehož důsledkem je – mimo jiné – i onen všudypřítomný „trh“ sexu a erotiky.*

Ve slově „obscénní“ nabízí se nám „scéna“ – tedy časoprostorový rámec, v němž kdosi nebo cosi „vystupuje“ (např. herci), ale také událost, která sama „vystupuje“ – ve smyslu: je viděna, vynořuje se z kontextu světa jako celku (na který ovšem stále odkazuje). Obscénní je tedy **to, co není (a nemá být) viděno**. To, co je „za scénou“.

Současný svět nazývám obscénním, neboť je ovládán **mechanismem nestoudného odkrývání**. Nic nezůstává být takové, jaké to je „samo o sobě“, nic není možné „nechat být“; vše se stává potravou pro lačné zraky. Postoj dychtivého poznávání zákonitostí univerza, stržení dogmatických zábran vědeckého poznání i uměleckého zobrazení ke světu, jenž se zdál být tak úlevný v epoše renesance a nastupujícího novověku, vymkl se postupem času zpod kontroly a dospěl od renesanční pitvy, nesmělého to krůčku k „zmocnění se“ těla, až k dnešní investigativní žurnalistice, všudypřítomným tajným službám a sociálním sítím. Již není úniku z „pavučiny“, v níž se pohybujeme; instrumentální rozum západní civilizace neúnavně „zprůhledňuje“, cokoli existuje, aby se toho zmocnil, stále méně se zabývá **legitimitou** svého počínání! Velmi výstižně nazval Emmanuel Lévinas typ západní racionality „násilím vzhledu“.

Jistě, vzájemné „nahlížení“ může být i dobré. Proč zavrhnout Sigmunda Freuda a jeho zdrcující úder proti prudérnosti staré morálky, proti pokryteckému studu, který

uzavíral „pod pokličku“ to, co mělo být sdíleno (a tím i léčeno)? A co totalitní režimy s jejich cenzurními praktikami? Vždy jsem rád četl trefnou kritiku Václava Bělohradského na adresu totalitního „znásilňování řeči“ a jeho apel, že při otevřené komunikaci musejí lidé „nahlížet“ jakoby jeden do druhého – řeč prostě musí mít „okna“... To vše je pravda. Jenže: současnost ukazuje, že jsme „s vaničkou vylili dítě“, neboť v situaci bytních obsahů postrádáme cit pro meze, pro formu, v níž jest třeba ten či onen obsah s úctou uchovávat. Ano, schází návyk **zdrženlivosti** – tedy ostýchavého podstoupení! V bankách jsou „diskrétní zóny“ běžné; kam se poděly z našich myslí a srdcí?

Francouzský křesťanský myslitel Gabriel Marcel již před mnoha lety upozorňoval na „zfunkcionalizovaný svět“ moderního Západu, v něm jsou naše životy neustále vyplňovány přívalem nových a nových úkolů, rolí, věcí a vztahů, avšak v němž se ztrácí naše neopakovatelná individuální autenticita, smysluplnost – a také odpovědnost! Pro západního člověka vše vystupuje jako **„problém“** – neboli jako cosi, co vybízí ke svému „**vyřešení**“, k otevření, rozkrytí; tím si však vědomě zakrývá širší souvislosti a kontexty bytí jako takového, neboť je interpretuje pouze instrumentálně. Marcel nabádal, abychom přistupovali ke světu nikoli jako k „souboru jsoucen“, nýbrž jako k celku bytí, který má svá **tajemství** – a ta nelze „řešit“, lze je pouze „**zakoušet**“. Například v modlitbě. **Petr Nesvadba**

Recept: Rychlá večeře s pórkem

Když už nemáte čas a sílu vařit, ale v břiše vám hrají muzikanti, zkuste třeba tento velmi rychlý a snadný recept Jiřinky Adamcové.

Na pánvi rozpustím nakrájený špek a na něm orestuji na kolečka krájený pórek. Může se přidat i trochu šunky. Smíchám s vařenými špagetami.

Jiřina Adamcová

Diakonie ČCE - Středisko celostátních programů a služeb v rámci projektu DOMA v Praze

Hledá plně funkční kufříkové šicí stroje

pro ženy, které v České republice našly nový domov a navštěvují aktivitu projektu Doma v Praze „Čistě ženská záležitost“. Cílem je umožnit setkávání a vzájemné poznávání lidí z Česka a z jiných zemí, kteří zde žijí.

Více informací: eva.krivohlavkova@diakonie.cz, tel: 734 691 617, www.seps.diakonie.cz

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědná redaktorka: M. Valášková;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program na prosinec 2017

3. 12. 2017	9.30	bohoslužby s VP	1. adventní neděle	Matěj Opočenský
3. 12. 2017	11.00	vernisaž obrazů Martina Peroutky - Čas dětí		
5. 12. 2017	18.00	13. Filmově-diskuzní večer: Mediální realita Film: No P. Larraín Chile, USA, FR 2012 118 min. Host: Josef Šlerka		
7. 12. 2017	19.00	Pane nauč nás se modlit Modlitba je pro každého. Přijďte se s námi společně modlit, zazpívat pár písní, potkat lidi a dát si něco dobrého. Událost organizuje několik studentů Evangelické teologické fakulty. Věříme, že modlitba je důležitá součást života každého křesťana i celé církve. Budeme rádi, když dáte vědět i dalším bratrům a sestřím či prostě každému, kdo by se chtěl přidat a trávit s námi čas při modlitbě. (Aleš Rosický)		
9. 12. 2017	13.00 – 21.30	Svatí blázni - divadelní pasmo v divadle Mana		
10. 12. 2017	9.30	bohoslužby	2. adventní neděle	Matěj Opočenský
12. 12. 2017	16.00	konfirmandi		
12. 12. 2017	20.00	třicátníci		
14. 12. 2017	10.00	setkání nejmenších dětí		
14. 12. 2017	14.00	setkání seniorů		vánoční program
14. 12. 2017	20.00	schůze staršovstva		
16. 12. 2017	10.00 – 16.00	nacvičování vánoční hry a generálka		
17. 12. 2017	8.30	sraz přípravy Vánoční hry		
17. 12. 2017	11.00	bohoslužby s dětskou vánoční hrou 3. adventní neděle - Hra "Vánoční krimi apokryf" - premiéra v divadle MANA + pohoštění (co, kdo přinese)		Divadlo Mana
20. 12. 2017	15.00 – 18.30	vaření polévky pro lidi v nouzi a rozdávání před Hlavním nádražím		
24. 12. 2017	15.00	bohoslužby na Štědrý den	4. adventní neděle a Štědrý den	Matěj Opočenský
25. 12. 2017	9.30	bohoslužby s VP na 1. svátek vánoční	1. svátek vánoční	Matěj Opočenský
31. 12. 2017	9.30	bohoslužby s VP	bohoslužby poslední den v roce 2017	Matěj Opočenský
7. 1. 2018	9.30	bohoslužby s dětmi		Matěj Opočenský

Pravidelná setkání v týdnu

1. úterý v měsíci	18.00	filmově-diskuzní večer s hostem
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
2 × úterý v měsíci	16.00	starší děti a konfirmandi
středa	15.30	biblická hodina
středa	17.00	biblická hodina pro děti do 10 let
2. čtvrtek v měsíci	10.00	maminky s dětmi
4. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
4. čtvrtek v měsíci	20.00	pravidelná schůze staršovstva

KAFÉ OBÝVÁČEK

1. setkání 23.11.2017

**Každý čtvrtek od 14 do 17 hodin
Čajkovského 8, Praha 3**

Zveme vás na pravidelné čtvrtletní setkávání u kávy či čaje v příjemném prostředí našeho Kafe - Obýváčku, Čajkovského 8. Přijďte si popovídat s novými sousedy, kteří přišli z různých zemí, ale bydlí ve stejném městě jako vy. Cílem setkávání je vzájemné poznávání a obohacování se, konverzace bude probíhat v češtině. Sdílejme navzájem to, co nás spojuje a těší.

Více informací: eva.krivohlavkova@diakonie.cz,
telefon: +420 734 691 617, www.scps.diakonie.cz

ČAS DĚTI

Srdečně zveme
na zahájení výstavy obrazů
Martina Peroutky

neděle 3. prosince v 11:00, Vršovický sbor Českobratrské církve evangelické, Tulská 1, Praha 10 (v suterénu)

